

Adevăratul Holocaust

sau milioanele de Gentili ucise de evrei în cel de-al
Doilea Război Mondial și nu numai.

"Hitler nu va avea război, ci va fi forțat să între în el, nu anul acesta ci mai târziu ..."

– Emil Ludwig [evreu], Les Annales, Iunie, 1934

"Avem în dotare câteva focare și rachete atomice pe care le putem lansa înspre ținte în toate direcțiile, probabil chiar și la Roma. Majoritatea capitalelor europene sunt vizate de forțele noastre aeriene. Dați-mi voie să îl citez pe Generalul Moshe Dayan: 'Israel trebuie să fie precum un câine turbat, prea periculos pentru a-l deranja.' Consider ca totul este fără speranță la momentul de față. O să fim nevoiți să încercăm să împiedicăm ca lucrurile să conducă la așa ceva, dacă este cu putință. Totuși, forțele noastre armate nu sunt pe locul treizeci dintre cele mai puternice din lume, ci mai degrabă pe locul al doilea sau al treilea. Suntem capabili să scufundăm întreaga lume odată cu noi. Și vă pot asigura că acest lucru se va întâmpla, înainte ca Israel să piară."

– Martin van Creveld, profesor israelian de Istorie Militară la Universitatea Ebraică din Ierusalim, într-un interviu pentru revista săptămânală olandeză: Elsevier, 2002, nr. 17, p. 52-53.

"S-ar putea ca niciodată să nu trebuiască să folosim armamentul nuclear în operațiuni militare, întrucât simpla amenințare a folosirii lui, va determina orice oponent să ni se predea"

– Chaim Weizmann [evreu]

"Evreii au declarat război Germaniei; chiar înainte de începerea Războiului, liderii evrei la nivel mondial au declarat că evreimea este în război cu Germania și că aceștia își vor folosi imensa putere financiară, morală și politică pentru a-l distruge pe Hitler și Germania Nazistă. Capul tuturor acestor lideri a fost Chaim Weizmann, conducătorul sionist, care a declarat cele de mai sus pe 5 septembrie 1939. În declarația lui, acesta a fost suportat cu mult entuziasm de evreimea din întreaga lume."

– Ben Klassen (CoTC)

"Am învățat că Hitler NU dorea să cucerească lumea și nicio altă națiune, ci doar să ia înapoi părțile care au fost furate Germaniei prin tratatul de la Versailles."

"Acesta a declarat în mod public că voia înapoi regiunile Germaniei care au fost date Poloniei, Cehoslovaciei, etc. Singurele locuri în care acesta a "atacat", au fost cândva regiuni GERMANE – cum sunt Prusia și Silezia – furate de Versailles; la fel și noi, dacă am pierde Florida și Texas, cu siguranță că ai "ataca" aceste state, până când acestea sunt din nou americane."

"Cred că și mai șocantă, după cum am descoperit la mulți ani după război, este aroganța cu care evreii au afirmat că Hitler a "început" cel de-al Doilea Război Mondial – când, chiar înainte de a intra în el, aceștia au publicat o carte intitulată "Germania Trebuie Distrusă", care, în fapt, a propovăduit EXTERMINAREA poporului german (cu mult înainte ca preținsele camere de gazare să existe). Click aici pentru o copie PDF a cărții."

Și chiar mai surprinzător este faptul că evreii au așternut pe hartă divizia Germaniei în 1940, iar linia pe care evreii au trasat-o pe hartă, încă din 1940, este pe cât se poate linia care împarte astăzi Germania!"

(Cele de mai sus au fost scrise înainte de reunificarea Germaniei)

"Când m-am întors de pe frontul celui de-al Doilea Război Mondial, am crezut cu adevărat toată propaganda – și anume aceea că am ajutat "băieții buni" să lupte ultimul război al lumii, război prin care să se asigure că nu mai există tiranie și "agresiune. Îmi amintesc că lumea, în fapt, a declarat război Germaniei pentru că aceasta a mășăluit în Prusia și Silezia – părți care au aparținut Germaniei, dar care au fost date Poloniei. Iar toate acestea, mi s-a fost spus, au fost pentru a scoate acești oameni din mâinile tiranilor; pentru aceasta mi-am riscat viața și am văzut alții murind cu miile. Și toate acestea, ca să văd mai apoi cum "liderii" noștri au DAT toate aceste țări – pentru care se presupunea că eu am luptat pentru a le "elibera" – Rusiei Sovietice. Credeam că am "salvat" Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, România, Iugoslavia, etc. Apoi am realizat că noi NU am oprit tirania în aceste țări; în schimb, am înțeles că luptând în cel de-al Doilea Război Mondial, am ajutat ca o mare parte din lume să fie dată pe mâinile UNIUII SOVIETICE și a COMUNISMULUI. Toate aceste țări pe care am mers să le salvez: cine le-a avut după cel de-al Doilea Război Mondial și cine le are ACUM?"

Am început să observ, pentru prima dată, că era vorba despre ceva mult mai pelicular în această luptă pentru "libertate" în care am fost târâți eu și alte câteva milioane ca mine. De fiecare dată când o țară era în mâinile ANTI-comuniștilor, ni se spunea că aceștia sunt "tirani și opresori", iar noi trebuia să luptăm pentru a o "elibera" cu orice preț – lucru pe care l-am și făcut cu Germania, Italia și Japonia. Însă dacă o țară era în mâinile comuniștilor, noi am AJUTAT-O și nu am auzit niciodată de nicio "tiranie". În fapt, revizuindu-mi cariera în cel de-al Doilea Război Mondial, am ajuns la concluzia că sunt un veteran soviet de război. Am luptat pentru a da pune în mâinile sovieticilor o mare bucată din suprafața pământului. În schimb, acest lucru m-a făcut să devin pentru prima dată conștient din punct de vedere politic. Am început să observ ceea ce-ar putea afla ÎN SPATELE lucrurilor pe care le citeam în ziare sau pe care le vedeam în filme, etc.,"

– George Lincoln Rockwell

Cuprins

Congresul internațional al evreilor declară război Germaniei înainte ca aceasta să ia vreo măsură împotriva lor	7
Bombardarea orașului Dresden – un act de genocid.....	9
Hiroshima și Nagasaki – un experiment evreiesc	13
Genocidul este si dintotdeauna a fost un ideal evreiesc	16
Holocaustul INVENTAT. Minciuna celor „șase milioane”.....	19
Amenințarea Israelului din zilele noastre	24
Holocaustul Basarabean	25

Congresul internațional al evreilor declară război Germaniei înainte ca aceasta să ia vreo măsură împotriva lor

Următorul articol conține extrase din cartea „*The White Man's Bible*” scrisă de Ben Klassen. Războiul împotriva poporului german a început cu sute de ani în urmă. Am arătat acest lucru în detaliu în capitolul precedent, capitol în care am tratat războiul inexorabil dintre paraziții evrei și victimele lor nefericite.

Un război total împotriva Germaniei. S-au avântat cu toții într-unul din cele mai frenice și maligne războaie de propagandă pe care le-a trăit vreodată această lume credulă și nedumerită. Pe scurt, ludeea (evreii la nivel global) a declarat război total împotriva Germaniei și împotriva lui Hitler – din punct de vedere financiar, propagandist, militar, economic, rasial și prin orice alt lucru care le-a stat în putere – iar această putere, după cum vom vedea mai încolo, a fost imensă. Înainte ca Hitler să vrea sau să poată ridica un deget împotriva lor, evreii erau pregătiți și zeloși în lansarea unei campanii internaționale împotriva lui. Pentru a ilustra acest fapt evident, îi vom cita din nou chiar pe evrei și pe presa lor cu ediție limitată. Există volume întregi cu dovezi, însă aceste câteva citate ar trebui să ilustreze acest fapt în mod concludent.

Planurile au fost făcute înainte ca Hitler să ajungă la putere. Încă din august 1933, Samuel Untermyer, președintele Federației Economice Mondiale a Evreilor, a convocat un mare congres al liderilor evrei din toată lumea pentru a declara război împotriva Germaniei, în numele întregii evreimi. Întâlnirea a fost ținută în Amsterdam, Olanda. Întorcându-se în America după acest congres, Untermyer a ținut un discurs pe 6 august 1933, la Postul de Radio WABC (N.Y.), în care a anunțat că evreii din toată lumea au declarat război Germaniei și că îi vor înfometa până la moarte pe germani. Acest lucru s-a petrecut cu mult înainte de luarea vreunei măsuri împotriva evreilor, și cu 6 ani înainte inițierii primei acțiuni militare, în 1939.

„*Am fost în război cu el (Hitler), din prima zi în care acesta a ajuns la putere.*” – a afirmat Cronică Evreiască Londoneză, pe 8 mai 1942, în „*Predica săptămânală*” pe care o publica.

Fiind intervievat în Canada, Rabinul M. Perlzweig, capul Departamentului Britanic al Congresului Evreiesc Mondial, a spus: „*Congresul Evreiesc Mondial este în război cu Germania de șapte ani.*” (Toronto Evening Telegram, 26 februarie 1940)

Pe 13 septembrie 1939, ziarul olandez-evreiesc *Centraal-Blaad Voor Israeliten in Nederland*, a declarat: „*Milioanele de evrei care trăiesc în America, Anglia și Franța, Africa de Nord și de Sud, și, să nu-i uităm pe cei din Palestina, sunt determinați să ducă la bun sfârșit războiul de anihilare împotriva Germaniei.*”

Trebuie să ne amintim că la această dată (13 septembrie 1939), Războiul era purtat de mai puțin de două săptămâni; încă NU a fost construit și nici măcar gândit nici un lagăr de concentrare, nicio „*cameră de gazare*”, etc., nici pentru evrei și pentru nimeni altcineva. (Întreaga poveste cu „*camera de gazare*” este o altă minciună evreiască, după cum o să vedem într-un alt capitol.)

Pe 8 octombrie 1942, The Chicago Jewish Santinel, scria: „*Cel de-al Doilea Război Mondial este luptat pentru apărarea principiilor Iudaismului.*” Într-adevăr așa a fost. Ca să fiu și mai exact, acesta a fost purtat în favoarea evreilor. Aceștia au știut de el, întrucât ei l-au instigat, ei l-au comis, ei au tras toate

sforile; în tot acest timp, goyim¹ creduli și naivi s-au măcelărit unii pe alții cu răzbunare, fără să știe – sau nevrând să știe – cine erau adevărații infractori și criminali. În ianuarie 1934, Vladimir Jabotinsky – un evreu comunist fondator al organizației teroriste Irgun – a scris pe problema cu Natcha Retch: „*Lupta împotriva Germaniei a fost purtată de luni întregi de fiecare comunitate, conferință, congres și organizație comercială evreiască, de fiecare evreu la nivel global. Avem motive să credem că contribuția noastră în această confruntare va fi de o însemnătate obștească. Trebuie să pornim un război spiritual și material, a întregii lumi, împotriva Germaniei. Ambiția Germaniei este să devină din nou o națiune măreață, să recucerească teritoriile și coloniile pe care le-a pierdut. De cealaltă parte sunt interesele noastre, a evreilor, care cer distrugerea deplină a Germaniei. Națiunea Germană – atât în mod colectiv cât și individual – este un pericol pentru noi, evreii.*”

Hitler a oferit prietenie Angliei. Hitler, a cărui îngrijorare nu a fost numai pentru poporul German, a înțeles programul mortal a parazitului evreu. Acesta a pledat în fața Angliei ca aceasta să nu joace jocul evreilor, însă fără succes. Într-unul din discursurile sale din septembrie 1939, acesta a spus: „*Cu diferite ocazii am oferit prietenia poporului German Angliei și poporului Englez. Întreaga-mi politică a fost construită pe idea acestei înțelegeri. Am fost întotdeauna respins ... Noi știm că poporul englez ca întreg nu poate fi făcut responsabil. Clasa conducătoare plutocratică și democratică evreiască este aceea care ne urăște Reichul.*”

Planuri pentru exterminarea poporului German. Unii evrei au vrut să-i extermine prin sterilizare pe germanii care au supraviețuit războiului. Theodore N. Kaufman, ortografiind programul din cartea *Germany Must Perish*, a spus: Prin Sterilizare. „*Pentru a realiza planul de extincție a germanilor, ar fi necesară sterilizarea a aproximativ 48.000.000 de persoane – un număr care îi exclude pe bărbații peste 60 de ani și femeile peste 45, datorită puterii lor limitate de procreare ...*”

Prin înfometare. Alte grupări de evrei au vrut să-i extermine pe germani prin înfometare. Un bine-cunoscut susținător al acestei metode a fost Henry Morgenthau Jr., secretarul trezoreriei din timpul prezidenției lui Roosevelt. Următorul citat este luat din memorialistica lui Cordell Hull, care a fost secretar de stat în timpul aceleiași prezidenții. „*Din nou, planul lui Morgenthau ar fi eradicat totul în Germania, cu excepția terenului, iar germanii ar fi fost lăsați să trăiască pe teren. În aceasta se avea în vedere faptul că numai 60% din populația Germaniei s-ar fi putut întreține (astfel) pe terenul german, iar ceilalți 40% ar fi murit.*”

Germanii jefuiți și înfometați. O versiune a planului diabolic al evreilor a fost de fapt implementată pentru o perioadă, imediat după război. Cantități uriașe de tot felul de mașinării, uzine și materiale rulante care au supraviețuit războiului, au fost expediate Rusiei comuniste. Fiind martor a toate aceste lucruri, Mr. R. R. Stokes – un muncitor englez la P.T., declara: „*Astăzi în Germania, la 6 luni după victoria noastră, sunt săpate morminte pentru oameni care încă nu au fost născuți, oameni care vor muri de înfometare în următoarele câteva luni.*”

Planul Morgenthau. Senatorul american William Langer din Dakota de Nord a vorbit de planul Morgenthau, iar remarcile lui au intrat în înregistrările congresionale de pe 18 aprilie 1946: „*Domnul Morgenthau, șade acum condamnat în fața conștiinței lumii, ca un instigator al anihilării sistematice a oamenilor vorbitori de limbă germană. Consemnările dovedesc și mai mult, dincolo de orice îndoială, că acești înalți preoți fanatici și reacționari ai urii și răzbunării nu își vor putea apăra conspirația în fața criticii rațiunii și a decenței umane.*” Invenția frauduloasă a celor Șase Milioane. Numai prin opoziția oamenilor ca senatorul Langer – care nu a putut suferi conspirația vicioasă de omucidere complotată de evrei – numai prin ei nu s-a ajuns la materializarea programului evreiesc de sterilizare a poporului German, sau la acela de omorâre prin înfometare, sau la o combinație dintre cele două. Stârnind ura prin legendarul „*șase milioane*”, evreii aproape că și-au atins scopul de masacrare a întregii Națiuni Germane.

¹ Termen derogatoriu evreiesc, la adresa Gentililor/ne-evreilor

Bombardarea orașului Dresden – un act de genocid.

Bundesarchiv, Bild 146-1994-041-07
Foto: o. Ang. | 1945/1946 ca.

„După o scurtă vreme” istorisește o femeie care a fost și ea evacuată din Köln și care era prinsă la subsol „a trebuit să ne scoatem măștile de gaz și ochelarii de protecție. Prin crăpăturile dintre pereții pivniței în care ne aflam și pivnițele vecine, intra fum și aburi. Și nu existau măști de gaz pentru copii. Cei care au avut cel mai mult de suferit au fost bătrânii și copiii. Cu ochii mei am văzut cum un copil de doar trei săptămâni s-a sufocat în brațele mamei sale.”

„În piața publică erau mii de oameni, îngrămădiți umăr la umăr; nu erau panicați ci doar foarte tăcuți și nemișcați. Peste ei s-a dezlănțuit focul. La intrarea în gară erau deja îngrămădite mormane cu copii morți, care erau scoși din stație. Trebuie că a fost un tren plin de copii în gară. Din ce în ce mai mulți morți erau stivuiți unii peste alții. Am luat una dintre păturile lor pentru unul dintre copilașii mei, care nu era mort ci viu și foarte rece.” Dimineața au venit niște bătrâni S.A. și unul dintre ei m-a ajutat pe mine și pe familia mea să ieșim din oraș și să ne adăpostim.”²

Bombardarea orașului Dresden a fost pe atât de oribil pe a fost și bombardarea Hiroșimei și Nagasaki. Dresden a fost un oraș nearmat și a fost unul dintre centre culturale ale Germaniei.

Bombardarea orașului Dresden a fost un act de genocid împotriva poporului German, în special pentru că aceasta a avut loc la sfârșitul războiului, în martie 1945; acest atac a fost lansat pentru a frânge și mai mult morala germanilor. Atacul a fost purtat cu bombe incendiare (bombe de foc), la un asemenea nivel încât aproape tot oxigenul din oraș a fost absorbit iar Dresden a fost transformat în cenușă. Suferința inocenților depășește orice imaginație. Această bombardare, la fel ca și bombardarea orașelor Hiroșima și Nagasaki, a fost un atac direct asupra civililor nearmați. Data aleasă pentru acest

² Apocalypse 1945: The Destruction of Dresden, scrisă de David Irving Copyright © Parforce UK Ltd, London, 1995 și 2005

atac violent împotriva poporului German, coincide cu sărbătoarea creștină „Miercurea Cenușii”. Puțini oameni sunt conștienți că „sfânta scriptură” nu e nimic altceva decât **o carte de vrăjitorie evreiască**. Pentru mai multe detalii despre acest lucru, accesează www.crestinismulexpus.blogspot.com. Evreii au folosit această dată specifică pentru a transforma Dresden în CENUȘĂ (prin direcționarea energiei spirituale a creștinilor).

„Conflagrația în Dresden a alimentat suspiciunile că Aliații vestici erau preocupați numai cu lichidarea Volkului German” – a sugerat Inspectorul German al Serviciilor de Pompieri, în memorialistica de după război. Aceia care au supraviețuit primului atac din Dresden, au rămas cu impresia că tot ceea ce le-a fost spus despre planul Morgenthau al Aliaților, se materializa mult prea repede”³

„Ca în toate operațiunile militare evreiești, marile masacre din cel de-al Doilea Război Mondial nu avut loc pe câmpul de luptă, ci în comunitățile pașnice. Acest lucru a fost în

acord cu directivele din cartea biblică Estera, care îi învață pe evrei să măcelărească femeile și copiii și să extermine familiile celor care îndrăznesc să li se opună.

Așadar, Dresden – un centru cultural și istoric al Germaniei – a fost orașul în care s-au adunat mii și mii de femei și copii germani care s-au refugiat de comunism. Aceștia au fost asigurați de Crucea Roșie că vor fi în siguranță aici, în timp ce generalii evrei se pregăteau să îi omoare. Evreimea însetată de sânge nu a dorit numai să omoare cât mai mulți civili germani cu puțință, ci și să șteargă din istorie întreaga evidență a civilizației vestice; cele mai mărețe exemple ale culturii Vestice care au fost concentrate în Dresden, porțelanul de neînlocuit, picturile inestimabile, mobila în stil baroc și casele în stil rococo cu poeziile lor sculptate în piatră. Toate acestea au fost făcute una cu pământul într-un atac de bombardare în masă în care au pierit în jur de 500.000 de civili germani – într-un oraș care nici măcar nu a fost o țintă militară!

Asemenea orașului Dresden, și Hiroșima a fost un centru cultural antic, cu nicio amenințare militară. Familiile lui necombatante au murit și ele în chinuri oribile, cu sutele de mii. O grămadă au fost pulverizați instant de prima bombă atomică folosită vreodată în operațiuni militare, însă alte mii de victime au supraviețuit timp de ani buni, mutilați și arși, cu membrele și organele care se descompuneau încet datorită intoxicației radioactive. În timp ce oficialii japonezi încercau cu disperare să facă pace, evreii au ordonat în grabă aruncarea celei de-a doua bombe atomice, de data aceasta în Nagasaki, punând în practică cel de-al doilea ”test” a bombei lor nucleare împotriva necombatanților lipsiți de orice fel de ajutor – exact așa cum este prescris în Cartea Esterei. Și de această dată sute de mii de civili au murit într-un mod groaznic.”

„Înainte de cel de-al Doilea Război Mondial, Dresden era numit ”Florența Elbei” și a fost considerat unul dintre cele mai frumoase orașe din lume, pentru arhitectura și muzeele lui unice. Contribuția orașului Dresden în război a fost minimă, în comparație cu celelalte orașe germane. În februarie 1945, refugiații au fugit de rușii care avansau în est și s-au refugiat aici.”

„În noaptea lui 13 februarie, sute de bombardiere FAR au coborât peste Dresden în două raiduri, aruncându-și fără discernământ încărcăturile letale peste oraș. Apărarea orașului a fost atât de slabă

³ Apocalypse 1945: The Destruction of Dresden, scrisă de David Irving Copyright © Parforce UK Ltd, London, 1995 și 2005

încât numai 6 bombardiere Lancaster au fost doborâte. Până la răsărit, în jur de 800 de bombardiere britanice au aruncat 1.478 tone de bombe brizante și 1.182 tone de bombe incendiare peste Dresden, creând o furtună de foc care a distrus cea mai mare parte din oraș și a omorât nenumărați civili. Mai târziu în aceeași zi, în timp ce supraviețuitorii își făceau drum de ieșire din orașul înăbușit, peste 300 de bombardiere americane au început să bombardeze liniile ferate, podurile și toate facilitățile de transport din Dresden, omorând alte mii de persoane. Pe data de 15 februarie, alte 200 de bombardiere americane și-au continuat asaltul asupra infrastructurii orașului. Din cele scrise în rapoarte, bombardierele din a Opta Forță Aeriană americană au aruncat 954 tone de bombe brizante și 294 tone de bombe incendiare peste Dresden. Mai târziu, a Opta Forță Aeriană americană a mai aruncat alte 2.800 tone de bombe peste Dresden, în trei alte atacuri înainte de încheierea războiului.”

„La sfârșitul războiului, Dresden a fost atacat atât de mult încât acesta era una cu pământul. O mână de clădiri istorice – Palatul Zwinger, Casa Operei de Stat și alte câteva biserici rafinate – au fost reconstruite cu grijă de pe moloz, însă restul orașului a fost reconstruit cu clădiri în întregime moderne. Autorul american Kurt Vonnegut, care a fost un prizonier de război în Dresden în timpul atacului Aliaților, a abordat acest eveniment controversat în cartea sa „Slaughterhouse-Five”, spunând: „Aducea foarte mult cu Dayton, Ohio, mai mult spațiu deschis decât în Dayton. Pe sol trebuie că erau tone de făină umană de oase.”⁴

„Străzile erau presărate cu sute de cadavre. SS-istul Obergruppenführer Kehrl descria: ”Mame cu copiii ei, tineri și bătrâni; uneori corpurile erau carbonizate și arse, altele erau neatinsse; uneori aceștia erau îmbrăcați, altele erau goi și cu o paloare de manechin. Erau așezați în toate posturile: când liniștiți și într-o bucată, când contorsionați în moduri oribile, cu ultima bătălie cu moartea urlându-le prin fiecare linie a feței. Nu au scăpat nici aceia care au ajuns în adăposturile împotriva raidurilor aeriene; în aceste locuri scena era oarecum diferită, însă numai acolo unde panica s-a împrăștiat printre civilii care realizau soarta care îi aștepta, și pe care nu aveau cum să o evite. În anumite pivnițe, poziția oaselor trădau bătălia care a avut loc între ocupanți, în încercarea lor de a evada din temnițele lor îngropate. După câteva săptămâni, când echipele de salvare au destupat intrările în buncărele și adăposturile subterane, căldura prezentă în acestea a fost atât de mare încât nu a mai rămas nimic din cei dinăuntru; într-unul din buncăre, tot cea a rămas în urmă a fost un strat moale și ondulat de cenușă, iar numărul victimelor a putut fi doar estimat de către doctori ca fiind ”între 250 și 300”. Doctorii erau adesea angajați în aceste sarcini de enumerare, întrucât până în 31 ianuarie 1954, Oficiul de Statistică al Reichului German a fost unul dintre cele mai meticuloase în alcătuirea tabelor și a datelor lor statistice. Bălțile de metal topit din oale, tigăi și alte ustensile de gătit, mărturisesc și ele temperatura neobișnuită din aceste buncăre. Sarcina recuperării cadavrelor a fost alocată Sicherheitsund Hilfsdienst-ului (S.H.D.), Serviciul de Salvare și Reparații, care era organizat în cinci divizii: serviciile de pompieri, compuse din brigăzile locale de pompieri care se diferențiau de serviciile paramilitare naționale; Instandsetzungsdienst, serviciul care repara țeștile principale de alimentare cu gaz, alimentarea cu electricitate și apă și care mai demolau și structurile cu risc de prăbușire; serviciul medical organizat de Crucea Roșie germană; serviciul de decontaminare, pentru contramăsuri în timpul atacului cu gaze ale Aliaților și, serviciul veterinar pentru îngrijirea vitelor și a animalelor de companie rănite.”⁵

„Unii oameni au avut parte de sfârșituri extrem de neplăcute, atunci când sistemul central de încălzire a fost lovit, iar apele fierbinți au inundat subsolurile. În unele părți, oamenii care s-au refugiat în preajma rezervoarelor cu apă statică au murit și ei fierți. Spre exemplu, rezervorul de apă din colțul străzii Muschinski a început să se încingă în căldura intensă din noaptea furtunii de foc. O grămadă de cadavre cu pielea roșie ca racul din cauza căldurii, pluteau în apă.”⁶

⁴ This Day in History: Feb 13, 1945: Dresden devastated

⁵ Apocalypse 1945: The Destruction of Dresden, scrisă de David Irving Copyright © Parforce UK Ltd, London, 1995 și 2005

⁶ Idem

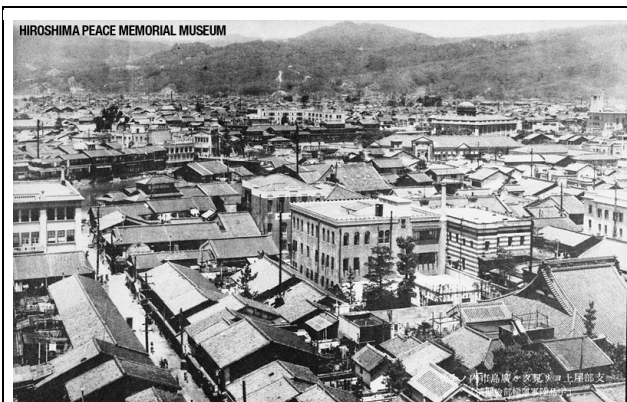
„În meteorologie (a continuat acesta) diferențele de temperatură oscilează între 20 și 30 Celsius. În această furtună de foc, acestea au oscilat între 600 și 800 sau chiar 1000 Celsius. Acest lucru explică violența vânturile furtunii de foc. Oamenii erau izbiți la pământ și rostogoliți de-a lungul străzii, ca niște mototoale de hârtie, în timp ce vijelia le topea hainele pe corpuri. Grămezi de civili care fugeau să caute adăpost erau prinși de tornade, aruncați în flăcări și arși de vii – un holocaust în adevăratul sens al cuvântului.”⁷

Filmul „Dresden” (2006) este o portretizare realistă a acestei tragedii cumplite. Acest film conține imagini șocante și este extrem de trist.

„Slaughterhouse-Five” a lui Kurt Vonnegut (1972) înfățișează și el atacul cu bombe incendiare a orașului Dresden.

⁷ Apocalypse 1945: The Destruction of Dresden, scrisă de David Irving Copyright © Parforce UK Ltd, London, 1995 și 2005

Hiroshima și Nagasaki – un experiment evreiesc

Hiroșima înainte

Hiroșima după

„Publicul american a aflat de eforturile japonezilor de a pune capăt conflictului, numai după de războiul a luat sfârșit. Spre exemplu, Walter Trohan – un reporter al Chicago Tribune, a fost forțat de cenzurarea din timpul războiului să nu scoată la iveală una dintre cele mai importante povești de război.

Într-un articol care a fost publicat în sfârșit pe data de 19 august 1945 pe prima pagină a Chicago Tribune și Washington Times-Herald, Trohan a dezvăluit că pe 20 ianuarie 1945 – cu două zile înainte de decolarea sa pentru întâlnirea Yalta cu Stalin și Churchill – președintele Roosevelt a primit un memorandum de 40 de pagini de la Generalul Douglas MacArthur, subliniind cinci capitulări în avans venite de la oficialii japonezi de grad înalt. (Întregul text din articolul lui Trohan se găsește în Winter Journal 1985-86, paginile 508-512.)

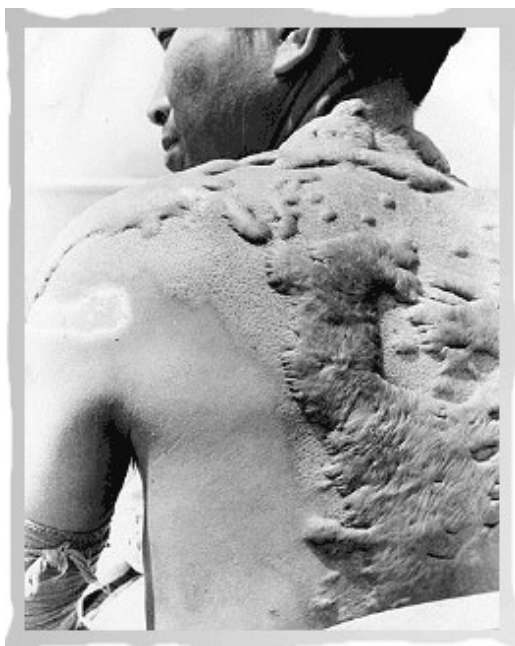
Această notă arăta că japonezii ofereau termeni de capitulare pe cât se poate de identici cu cei care, în cele din urmă, au fost acceptați de americani la ceremonia oficială de predare de pe 2 septembrie: adică predarea completă a toate lucrurilor, cu excepția împăratului. Și anume, termenii de pace au inclus:

- Capitularea completă a tuturor forțelor și armelor japoneze de acasă, de pe insulele deținute și din țările ocupate.
- Ocuparea Japoniei și a posesiilor acesteia de trupele Aliaților, sub conducere americană.
- Renunțarea japonezilor la toate teritoriile cucerite în timpul războiului, cum sunt Manciuria, Coreea și Taiwan.
- Regulara industriei japoneze pentru a sista producerea oricărui fel de armament sau unelte de război.
- Eliberarea tuturor prizonierilor de război și a internaților.
- Capitularea criminalilor de război.”⁸

⁸ Institute for Historical Review Article: Was Hiroshima Necessary? Why the Atomic Bombings Could Have Been Avoided, de By Mark Weber

Puțini oameni pot înțelege gradul terorii care rezultă din folosirea armelor nucleare. Civili din Hiroșima au fost atacați dimineața devreme. Civili se pregăteau de lucru, copiii se pregăteau de școală și nimeni nu era conștient de ceea ce urma să se întâmple. Când Colonelul Tibbits a aruncat bomba, unda de șoc a fost atât de intensă încât a azvârlit avionul. Zona în care a căzut bomba a fost pe atât de fierbinte pe cât e suprafața Soarelui. Oamenii au fost topiți la un loc cu pereții caselor; tot ceea ce a rămas din ei au fost umbrele rămășițelor lor carbonizare.

Condiția supraviețuitorilor a fost cu mult mai rea. Pielea s-a cojit de pe oasele multora care au rămas în viață. Părul le-a căzut de pe cap în smocuri. Fetusii au căzut pur și simplu din abdomenele femeilor însărcinate. Mulți au suferit de arsuri de gradul III și de efecte oribile pe termen lung, cum sunt cicatricile cheloide produse de iradierea termală.

„Președintele Truman a apărut cu fermitate folosirea bombei atomice, afirmând că aceasta ”a salvat milioane de vieți” deoarece a pus capăt războiului în mod rapid. Justificându-și decizia, acesta a mers până acolo încât a declarat: ”Lumea va nota faptul că prima bombă atomică a fost aruncată peste Hiroșima – o bază militară. Acest lucru a avut loc deoarece, în primul atac, am dorit pe cât de mult posibil să evităm uciderea civililor.”

Aceasta a fost o declarație absurdă. În adevăr, aproape toate victimele au fost civili, iar Expertiza Bombardamentului Strategic SUA (eliberat în 1946) a afirmat în raportul său oficial: *”Hiroșima și Nagasaki au fost alese ca ținte datorită concentrației activităților și populației din aceste două orașe.*

Dacă aruncarea bombei atomice avea menirea de a impresiona conducătorii japonezi cu puterea imensă de distrugere a unei noi arme, atunci aceasta putea fi aruncată peste o bază militară izolată. Nu era necesară distrugerea unui oraș mare. Și indiferent care e justificarea explodării Hiroșimei, este mult mai greu să aperi aruncarea celei de-a doua bombe atomice, de data asta peste Nagasaki.”

După distrugerea cu bombe de foc a Hamburgului în 1943, după holocaustul din Dresden din mijlocul lui februarie 1945 și după asaltul cu bombe de foc asupra Tokioului și a altor orașe japoneze, conducătorii americani – după cum consemnează Generalul Leslie Groves a Armatei SUA – „erau deprinși cu uciderea în masă a civililor.”⁹

„Experimentul a fost un succes copleșitor,” le-a spus președintele Harry S. Truman camarazilor lui, după ce a fost informat că armata SUA a aruncat bomba atomică peste Hiroșima.

„După bombardament, realizatorii japonezi de filme au încercat să documenteze oroarea pe care bomba atomică a lăsat-o în Japonia. Văzând acest act ca pe o posibilă amenințare, armata SUA a confiscat toate înregistrările japonezilor și a dat un ordin prin care interzicea filmări de orice fel.”¹⁰

Hiroșima și Nagasaki. MINCIUNĂ și ADEVĂR:

Minciună: japonezilor din aceste orașe le-au fost aruncate pliante prin care se avertizau civilii să evacueze.

Adevăr: pliantele au fost aruncate după bombardarea Hiroșimei și Nagasaki.

Minciună: utilizarea bombelor atomice a scurtat războiul.

Adevăr: japonezii căutau să facă pace când aceștia s-au întors de la Conferința Potsdam pe 3 august 1945, cu trei zile înainte ca armata SUA să bombardeze Hiroșima.

Minciună: Hiroșima a fost bombardată pentru că era o importantă bază militară japoneză.

Adevăr: a fost bombardat centrul orașului Hiroșima, care avea o populație de 350.000 de oameni (civili).

Adevăr: numai patru din cele 30 de ținte erau, în fapt, de natură militară.¹¹

În adevăr, bombardarea atomică a orașelor Hiroșima și Nagasaki au fost experimente orchestrate și susținute de evrei.

„S-ar putea ca niciodată să nu trebuiască să folosim armamentul nuclear în operațiuni militare, întrucât simpla amenințare a folosirii lui, va determina orice oponent să ni se predea”

– Chaim Weizmann [evreu]

⁹ Institute for Historical Review Article: Was Hiroshima Necessary? Why the Atomic Bombings Could Have Been Avoided, de By Mark Weber

¹⁰ Idem

¹¹ www.naturalnews.com/019176_atomic_bomb_Hiroshima

Genocidul este si dintotdeauna a fost un ideal evreiesc

Evreii își acuză inamicii de tot ceea ce ei înșiși fac. Acest lucru creează confuzia psihologică necesară, astfel încât ei să își poată duce la îndeplinire planurile. Evreii sunt maeștrii ai minciunii și a înșelătoriei. Între timp ce aceștia storc miliarde și miliarde de dolari din Germania pentru așa-zisa „reparație” pentru un „holocaust” care nu s-a întâmplat NICIODATĂ, popularizând această fraudă în media prin filme, cărți, școli și alte surse: acest lucru creează o puternică distracție și diversiune cu privire la crimele împotriva umanității pe care ei înșiși le-au comis.

Se pare că liderul comunist Grigory Zinoviev (evreu) a instigat la genocid atunci când a declarat în mijlocul lui septembrie 1918: *„Pentru a birui inamicii, trebuie să ne construim propriul nostru militarism socialist. Trebuie să purtăm cu noi 90 de milioane din cele 100 de milioane din populația Rusiei Sovietice. Cât despre restul (10 milioane), nu avem nimic de spus. Aceștia trebuie anihilați.”*

Următoarele fragmente dovedesc dincolo de orice îndoială că evreii plănuiau anihilarea poporului German, chiar înainte de începerea celui de-al Doilea Război Mondial. Aruncă o privire peste articolul: Congresul internațional al evreilor a declarat război Germaniei cu mult înainte ca Germania să ia vreo măsură împotriva lor.

Următoarele planuri sunt pentru genocidul deliberat al poporului German, iar aceasta este doar o singură sursă; există multe altele asemănătoare:

Extrase din cartea *Germany must Perish* scrisă de Theodore N. Kaufman (evreu) în 1941

„Acest volum dinamic subliniază un plan comprehensiv pentru anihilarea Națiunii Germane și eradicarea completă de pe fața pământului a întregii sale populații. De asemenea, aici este inclusă și o hartă cu posibila disecție teritorială a Germaniei și a repartizării pământurilor acesteia.”

„Populația Germaniei, excluzând teritoriile cucerite și anexate, este de aproximativ 70.000.000 de persoane, divizată aproape egal între bărbați și femei. Pentru a realiza planul de extincție a germanilor, ar fi necesară sterilizarea a aproximativ 48.000.000 de persoane – un număr care îi exclude pe bărbații peste 60 de ani și femeile peste 45, datorită puterii lor limitate de procreare.”

„În ceea ce îi privește pe bărbații vizați de sterilizare, aceștia vor fi cel mai ușor de manevrat. Luând un număr arbitrar de 20.000 de chirurgi și presupunând că fiecare dintre aceștia va efectua un minim de 25 de operații pe zi, nu va lua mai mult de maxim o lună pentru a termina cu sterilizarea. În mod natural, cu cât mai mulți chirurgi disponibili, cu atât mai puțin timp ar fi necesar – și vor fi disponibili mult mai mulți decât cei 20.000 pe care i-am menționat noi, avându-se în vedere toate națiunile pe care le putem trage în joc. În măsura în care sterilizarea femeilor are nevoie de ceva mai mult timp, evaluăm sterilizarea întregii populații feminine a Germaniei la o perioadă de trei ani sau mai puțin. Este necesară sterilizarea ambelor sexe și nu doar a uneia, deoarece actuala doctrină a germanilor spune că și un strop de sânge german te face german.”

„Bineînțeles, după sterilizarea completă, rata nașterilor în Germania ar scădea în mod drastic. Și cu o rată a mortalității de 2% pe an, Națiunea Germană s-ar diminua cu 1.500.000 de persoane în fiecare an. În consecință, pe durata a două generații, acțiunea care va secera milioane de vieți și ne va scuti de un efort inutil – și anume eliminarea Germanismului și a purtătorilor acestuia – ar deveni un fapt

împlinit. Prin virtutea pierderii auto-perpetuatoarei Voințe Germane, aceasta s-ar atrofia iar puterea germană ar fi redusă la o importanță neglijabilă.”

„Cerințele imperative ale învingătorilor (evreilor) spun că Germania trebuie să piară pentru totdeauna, lucru care face din sterilizarea germanilor o sarcină obligatorie pentru liderii noștri, aceasta fiind considerată cea mai bună metodă de eradicare permanentă. Trebuie să se acționeze prin:

1. dezarmarea imediată și completă a armatei germane și îndepărtarea întregului armament de pe teritoriul Germaniei.
2. plasarea tuturor utilităților și a uzinelor de industrie grea sub supraveghere amănunțită și înlocuirea lucrătorilor germani cu lucrători din naționalitățile Aliaților.
3. segregarea armatei germane în grupuri, concentrate în diferite zone restricționate și sterilizarea sumară a acestora.
4. organizarea populației civile, atât bărbați cât și femei, pe sectoare teritoriale și sterilizarea acestora.
5. împărțirea armatei germane (după ce sterilizarea acestora a fost încheiată) în batalioane de muncă și alocarea serviciilor acestora în reconstruirea orașelor pe care le-au distrus.
6. divizarea și împărțirea pământurilor Germane. Harta prezentată în această lucrare oferă câteva idei cu privire la ajustările teritoriale care pot fi făcute, în raport cu extincția Germaniei.
7. interzicerea tuturor civililor de călători dincolo de granițele prestabilite, până când sterilizarea a fost terminată.
8. obligarea populației germane din teritoriile repartizate de a învăța limba noii țări de apartenență și într-un an de zile, interzicerea publicațiilor a tuturor cărților, ziarelor și anunțurilor din limba germană, și în aceeași măsură, restricționarea difuzărilor (radio, TV) în limba germană și stoparea activităților școlilor de limbă germană.
9. se face doar o singură excepție de la legea sterilizării totale: sunt absolvite de la asemenea tratament numai aceia dintre germani a căror rude, fiind cetățeni ai națiunilor victorioase, își asumă responsabilitate financiară pentru faptele lor. În acest fel, într-o uitare profundă a existenței sale, este abandonată Germania.

În completarea celor de mai sus, „Planul Morgenthau” – creat de evreul Henry Morgenthau – a fost schița anihilării sistematice a poporului German.

„Fiind supărat de ridicarea lui Hitler și de persecuția evreilor condusă de acesta, Morgenthau a căutat adesea să îl convingă pe președinte să anticipeze Departamentul de Stat sau să acționeze în contrar cu deciziile acestuia. L-am surprins adesea angajat în negocieri cu guvernele altor țări, lucru care se află în sarcina Departamentului de Stat. Eforturile depuse de acesta în elaborarea unui plan catastrofic pentru tratarea Germaniei postbelice, împreună cu convingerea președintelui de a accepta acest plan fără să consulte Departamentul de Stat, a fost un exemplu remarcabil al acestei ingerințe.”

„Recent, diverse grupuri germane, în cooperare cu rușii, au ridicat memoriale pentru civilii și soldații germani care au murit în Rusia Sovietică. Tot de curând, rusul Alexander Gutman a făcut un film documentar în care a intervievat patru femei germane din Prusia de Est care, copilă fiind, a fost violată de trupele Armatei Roșii, după care a fost dusă într-un avanpost infernal din Gulag, nr. 517, în apropiere de Petrozavodsk în Karelia. Din cele 1000 de fete și femei transportate în acest lagăr odată cu ea, 522 au murit pe parcursul primelor șase luni. Aceste femei se numărau printre zecile de mii de civili germani, bărbați și femei, care au fost deportați cu consimțământul puterilor Vestice în Rusia Sovietică, ca „reparații germane în natură” pentru muncă silită. Una dintre femeile intervievate de Gutman, remarcă: „În timp ce jurnalul lui Anne Frank este cunoscut peste tot în lume, noi ne purtăm amintirile în inimile noastre.” Nu de mult, filantropiștii germani au ridicat un cimitir memorial pentru femeile care au pierit în lagărul de concentrare nr. 517”

„În cea mai bună estimare a sa, în jur de 3 milioane de germani, soldați și civili, au murit inutil după încheierea oficială a ostilităților. Un milion dintre aceștia erau bărbați care erau ținuți prizonieri de război, dintre care cei mai mulți au murit în captivitate sovietică. (Spre exemplu, din cei 90.000 de germani care s-au predat la Stalingrad, numai 5.000 s-au mai întors acasă.) Mai puțin cunoscută este istoria miilor de prizonieri germani care au murit în captivitate americană și britanică, în cele mai rușinoase și oribile lagăre situate de-a lungul Rinului, fără adăposturi și cu foarte puțină mâncare. Alții mai norocoși, au robotit munci silite în țările Aliate, adesea timp de ani întregi. Cea mai mare parte din celelalte două milioane de civili germani care au pierit după încheierea războiului, au fost femei, copii și bătrâni – victime ale bolilor, frigului, foametei, sinuciderii și masacrelor.

Ni se amintește fără încetare de lagărele de concentrare din timpul războiului, operate de al Treilea Reich. Însă puțini sunt conștienți că lagărele infame cum sunt Dachau, Buchenwald, Sachsenhausen și Auschwitz au rămas operabile și după terminarea războiului, numai că de data aceasta au fost îndesate cu captivi germani, dintre care mulți au pierit în moduri mizerabile. Planul răzbunător al Secretarului Trezoreriei SUA, Henry Morgenthau, de a transforma Germania înfrântă într-o țară împovărată și „*pastorală*,” lipsită de orice fel de industrie modernă, este detaliată de MacDonogh, împreună cu celelalte scheme genocidale de înfometare, sterilizare sau deportare a populației germane care a supraviețuit după bombardarea orașelor.

Ilya Ehrenberg – persoana care a inventat cele „Șase Milioane”

„Acesta a fost capul propagandiștilor sovietici din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. A fost un mincinos notoriu și un monstru patologic. Ilya Ehrenberg era evreu. Însă cred că acesta a fost cel mai renumit pentru propaganda antigermană vicioasă și plină de ură din timpul războiului. Prin aceasta, Ehrenberg a îndemnat trupele sovietice să ucidă toți germanii pe care îi întâlnea, fără milă. Într-un manifest intitulat „Omoară” Ehrenberg a incitat soldatul rus de rând, să îi trateze pe germani ca pe niște ființe subumane. Paragraful final concludă:

”Germanii nu sunt ființe umane. De acum înainte, cuvântul ”german” este cel mai oribil blestem. Nu avem ce discuta. Nu ne vom emoționa. Ci vom ucide. Dacă nu ai ucis cel puțin un german într-o zi, ai irosit acea zi ... Dacă nu poți omorî un german cu un glonț, ucide-l cu baioneta. Dacă zona de front în care te afli este liniștită și nu ai cu cine lupta, atunci ucide un german. Dacă ai omorât deja un german pe ziua de azi, mai omoară unul.”

Holocaustul INVENTAT.

Minciuna celor „șase milioane”

Așa-numitul „*Holocaust*” este imposibil din punct de vedere matematic. Următorul articol conține fragmente din scrierile lui Ben Klassen. Acestea au fost scrise pentru Rasa Albă, însă afectează TOATE Rasele și Națiunile Neamurilor, indiferent de culoare:

Maeștrii ai Marii Minciuni.

Evreii au fost experți în folosirea tehnicii „*Marea Minciună*”, încă de la începutul existenței lor istorice. În ultimii 5.000 de ani, aceștia au devenit niște maeștrii de neegalat ai acestei tehnici. Religia lor se bazează pe ea, averea lor se bazează pe ea și în fapt, își datorează întreaga existență expertizei cu care aceștia au manipulat prin minciuni o lume credulă și (cel mai adesea) nebănuitoare.

De-a lungul anilor, evreii au răspândit milioane de minciuni, dintre care unele au servit unor scopuri temporare, în timp ce altele au persistat timp de mii de ani. Unele au fost ineficace, iar altele au avut un succes care le-a depășit până și cele mai sălbătice vise.

Au inventat escrocheria numită Creștinism.

Fără nicio îndoială, cea mai de succes minciună a lor a fost invenția creștinismului și inițial, au vândut acest crez distructiv inamicilor lor de moarte, Romanii. Această minciună a provocat daune incalculabile Gentililor (Neamurilor), iar virusul acestei febre a creierului este încă virulent și în zilele noastre. În fine, acum vrem să examinăm o invenție evreiască din zilele noastre, pe care aceștia au lansat-o cu un succes devastator; aceasta este minciuna conform căreia germanii au gazat, incinerat în cuptoare și exterminat *șase milioane* de evrei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Minciuna celor Șase Milioane.

Pe atât de efectiv au lansat și răspândit această minciună peste tot prin lume prin dispozitivele lor propagandistice uriașe, încât cea mai mare parte a goyim-ilor creduli (fără să gândească) au reacționat emoțional: „*trebuie că este adevărat*” sau „*de ce ar face aceștia o acuzație atât de teribilă?*”. Din nou, puțină cercetare și considerație a dovezilor ar demonstra în mod clar cât de ridicolă este această acuzare.

Nicio dovadă, nici un martor.

În primul rând, asemenea escrocheriei creștinismului, nu există nicio bucătică de dovadă care să susțină acuzațiile conform cărora, Hitler, guvernul german sau orice oficial din acesta, a îndemnat la o asemenea politică de exterminare a evreilor. Cu toate că evreii au scris mii de articole pe această temă și o grămadă de cărți, când acești autori au fost luați la întrebări și interogați, au recunoscut că nu au văzut nici măcar un cuptor, nicio cameră de gazare și nici un act de exterminare. Pe lângă asta, nu pot aduce nici un martor ocular a unui astfel de eveniment. Fără excepție, atunci când erau interogați, spunea că acele lucruri le-a fost „*spuse*” de câte o persoană mitică care „*acum e decedată*”, sau că au „*citit despre ele*”, sau le-au preluat din zvonuri. Nimeni nu a putut aduce în față vreun martor ocular, nici acum și nici în trecut.

Nu au existat asemenea ordine, nici asemenea politici.

În ciuda grămezilor de documente naziste care au fost capturate intacte, nu există nici măcar unul în care să apară un ordin, o comandă sau o însemnare, prin care să se recomandă, ordone sau sugereze exterminarea evreilor, fie în masă sau individual. Întreaga literatură care susține asemenea minciuni, când este investigată, se bazează pe afirmații cum că asemenea ordine au fost transmise „*verbal*” sau puteau fi „*citite printre rânduri*”, sau alte alegații nefondate.

Îndârjit de a-i jupui pe evrei de imensa lor putere.

Adevărul e că nici Hitler, nici guvernul german și nicio ramură a acestuia nici nu au avut și nici nu au formulat o asemenea politică. Cât despre faptul că germanii au realizat că evreul în miezul lui era o nenorocire necruțătoare pentru ei – despre asta nu există nici un dubiu. Aceștia au vrut ca evreii să le părăsească țara, iar politica lor era de a-i scoate din funcțiile de conducere a Germaniei și să îi încurajeze să migreze altundeva. Când germanii au instituit legile Rasiale de la Nuernberg, aceștia le-a interzis să ocupe orice fel de poziție în media, universități și școli, în guvern, în sistemul bancar și în orice altă poziție de putere și control în care aceștia au dominat în trecut. Acest lucru împreună cu ostilitatea creată de poporul german care în sfârșit au realizat ce fel de paraziți degenerativi erau evreii, i-a încurajat pe aceștia să părăsească țara și să caute pășuni mai verzi în altă parte.

Curățarea Națiunii lor.

Germanii au făcut tot ceea ce le-a stat în putință să îi ajute și să îi încurajeze pe evrei să emigreze. Aceștia așteptau cu nerăbdare ziua (la fel cum și noi ar trebui să facem) în care țara lor era „Judenrein”, adică curățată de evrei. Aceștia au negociat cu Marea Britanie pentru a-i ajuta să emigreze în Palestina, care la momentul respectiv (anii 1930) încă mai era un mandat Britanic. În toate acestea, britanicii nu au fost foarte cooperativi, însă numere ridicate au migrat totuși în Palestina – spre înfrustarea arabilor. Guvernul german, sub conducerea lui Goering, a încercat să fondeze țara evreilor pe o mare insulă din Madagascar, pe coasta Africii.

Mișcarea Sionistă.

Idea cu Madagascarul a fost discutată și de înșiși evreii, în mișcarea din ce în ce mai răspândită a sionismului. Theodore Hertzl, considerat a fiind tatăl mișcării sioniste, a propus un asemenea plan încă din 1896. Părerile cu privire la Madagascar erau împărțite printre evrei, unii favorizând această insulă, în timp ce alții preferau Palestina. În orice caz, germanii au făcut ceea ce au putut pentru a găsi o țară alternativă pentru evrei; însă datorită tipului scurt de care au beneficiat, înainte de începerea războiului, nici proiectul cu Palestina și nici cel cu Madagascar nu s-a materializat.

SUA – „Paradisul Evreilor”.

De departe, cel mai mare număr de evrei au migrat în paradisul evreilor, și anume Statele Unite, unde frații lor răvășeau deja țara și se tăvăleau în lapte și miere.

Holocaustul susține o minciună fantastică.

Dovezile arată următoarele: în Germania existau numai 500.000 de evrei atunci când Hitler a venit la putere. O mare parte dintre aceștia au migrat în SUA înainte 1939. Niciodată nu au existat mai mult de 3 milioane de evrei, în toate teritoriile pe care armata lui Hitler le-a ocupat, pe durata întregului război; prin urmare germanilor le este imposibil din punct de vedere fizic să fi omorât *șase milioane*. După cum am specificat mai sus, nu există nici măcar o frântură de dovadă care să ateste că germanii ar fi propus, aprobat sau contemplat o astfel de politică de exterminare.

Evreii au declarat război Germaniei.

Evreii au declarat război Germaniei; chiar înainte de începerea Războiului, liderii evrei la nivel mondial au declarat că evreimea este în război cu Germania și că aceștia își vor folosi imensa putere financiară, morală și politică pentru a-l distruge pe Hitler și Germania Nazistă. Capul tuturor acestor lideri a fost Chaim Weizmann, conducătorul sionist, care a declarat cele de mai sus pe 5 septembrie 1939. În declarația lui, acesta a fost suportat cu mult entuziasm de evreimea din întreaga lume. Din moment ce din motive de securitate, rânduiala din timpul războiului cerea încarcerarea inamicilor și străinilor subversivi, Germania a făcut acest lucru cu **majoritatea** evreilor de pe teritoriile lor. Clar că și Statele Unite și Canada au făcut același lucru cu japonezii, chiar și cu aceia care erau născuți pe teritoriul lor, exclusiv pentru culoarea pieii lor și pentru că erau de nație japoneză. De asemenea, acest lucru a fost făcut cu mult mai puțină provocare din partea japonezilor americani, întrucât aceștia nu arătat puțină

sau chiar o lipsă de ostilitate Americii sau Canadei. Cu toate că japonezii americani erau loiali Statelor Unite, aceștia au fost târâți afară din gospodăriile lor în California și în alte locuri, fără nici un drept de apel și în cele mai multe cazuri aceștia și-au pierdut fermele pentru totdeauna; n-au mai primit nimic înapoi după terminarea războiului.

Evreii erau niște inamici ostili și periculoși.

Oricum, germanii i-au încarcerat pe evrei în lagărele de prizonieri, cam în același fel în care Statele Unite și Canada au procedat cu japonezii. Cu siguranță germanii au avut mult mai multe motive să facă asta, decât a avut Statele Unite și Canada. Germanii au făcut la fel și cu ceilalți ostili și subversivi, din motive de securitate și pentru că aceștia reprezentau un pericol pentru eforturile depuse în război. Diferența a fost că în Germania deținuții au fost puși să muncească în fabrici care fie existau în locurile în care au fost instalate lagărele, fie au fost construite în noile lagăre.

Aceștia au fost tratați în mod uman.

Acești prizonieri erau tratați și hrăniți bine, în ciuda resurselor în scădere ale Germaniei. Adesea rația acestora era mai mare decât aceea pe care o primeau însăși germanii. Până și statisticile evreilor confirmă această minciună. Pentru încă o dovadă a minciunii *„Șase milioane”*, să aruncăm o privire peste statisticile scrise chiar de evrei. În Almanahul Internațional din 1938, numărul evreilor la nivel global este de 16.588.259 de persoane. După război, ziarul New York Times – deținut de evrei – a plasat numărul evreilor de la nivel global între 15.600.000 și 18.700.000. Făcând o medie între cele două numere date de New York Times, o să ajungem la aproximativ 17.100.000. Prin urmare este imposibil prin orice întindere a imaginației, ca 6.000.000 de evrei să fie exterminați și să și iasă pe plus la recensământ, și asta într-o scurtă perioadă de opt ani.

Evreii: Marii Câștigători ai celui de-al Doilea Război Mondial.

Atât de mult pentru statistici. Există multe altele pe care le-am putea cita și care conduc la aceeași concluzie: *Șase Milioane* este o mare minciună gogonată. Este adevărat că multe persoane au fost omorâte în timpul războiului. Un număr total de 2.050.000 de civili germani au murit în raidurile aeriene ale Aliatilor. Au fost omorâți și ceva evrei. Însă în comparație cu ceilalți combatanți, numărul acestora a fost mult mai mic și pierderile le-au fost neînsemnate, în special dacă se are în vedere faptul că întreg conflictul a fost instigat de evreii, născocit de evrei și provocat de evrei. Fără nicio urmă de îndoială pierderile le-au fost neglijabile, dacă se ia în calcul că aceștia au fost pricina conflictului dar și singurii care au beneficiat de pe urma acestui război cumplit, un război în care a fost luptat de Gentili împotriva altor Gentili – toate acestea pentru lăcomia avară și beneficiul evreilor.

Dacă înșelăciunea *Șase Milioane* nu are nici un fundament, firește că îți pui întrebarea: *„de ce ar vrea evreii să promoveze o minciună atât de vicioasă și oribilă?”*

Evreii au profitat nespus de mult.

Răspunsul este: *evreii au avut foarte mult de câștigat de pe urma acestei minciuni atroce, după cum a fost cazul tuturor minciunilor pe care aceștia le-au propagat cu iscusință.*

1. aceasta a stârnit simpatie pentru evrei când, în mod legitim, lumea ar fi trebuit să fie (și mulțumită lui Hitler aceasta a fost, în mod parțial) în alertă cu privire la natura periculoasă și distructivă a acestor paraziți internaționali.
2. a acționat pe post de pârghie propagandistică, prin care aceștia au stors 12 miliarde de dolari de la poporul german ca *„reparații”* pentru Israel și ca *„compensație”* pentru indivizii evrei pretendenți. Nebunia acestor afirmații poate fi cântărită numai uitându-ne la milioanele de germani plătitori de taxe – care nici măcar nu au fost născuți când aceste crime darămite au avut loc – plătesc *„reparații”* unui stat (Israel) care nici măcar nu a existat la momentul respectiv. Mai mult, lista evreilor pretendenți la asemenea *„reparații”* financiare, acum, după

mai bine de 35 de ani, a ajuns la un număr amețitor de 3.375.000, în condițiile în care după anul 1939, în Germania existat mai puțin de 200.000 de evrei. Din moment ce le-a fost atât de ușor evreilor să-i jefuiască pe germani prin așa zisa „compensație”, numărul pretendenților care s-au înregistrat pentru a primi acești bani de la Guvernul Germaniei de Vest, s-a triplat în ultimii zece ani. Nimic nu poate fi o dovadă mai bună pentru această nerușinare evreiască, „șase milioane”.

3. Minciuna celor *Șase Milioane* a fost o puternică unealtă propagandistică care le-a permis evreilor să fure Palestina de la arabi în anul 1948 și astfel să fondeze statul bandit și criminal al Israelului. Mulțumită minciunii *Șase Milioane*, evreii au primit suportul și binecuvântarea unei lumi zăpăcite, în special din partea Statelor Unite infestate de evrei.
4. Minciuna *Șase Milioane* are un efect devastator de batjocorire și discreditare a poporului german. Cu toate că germanii ar trebui onorați pentru lupta nobilă pe care aceștia au purtat-o pentru a demasca și zgudui întreaga molimă și ciumă evreiască internațională, puternicele rețele propagandistice evreiești i-au înfățișat pe germani drept ticăloși, în ochii lumii credule.
5. I-a strâns și unit pe evreii lumii, cum nimic altceva nu i-a putut unii în ultima mie de ani. Cu toate că cei mai mulți dintre evrei știu că aceasta este o minciună dezgustătoare, aceștia continuă să o propovăduiască în cercurile lor (dar și în cercurile ne-evreilor), astfel încât au devenit hipnotizați de propria lor minciună, care în cele din urmă a devenit parte din religia lor. Pe această temelie nerușinată au fost strânse sume imense de bani și s-au format sute de organizații.

Holocaustul – bocetul evreiesc.

Apoi, această minciună a devenit bocetul evreului modern – o continuare a vechii minciuni din istoria lor tumultuoasă și anume, aceea că evreii ar fi o rasă persecutată. Această tactică a funcționat de minune pentru ei. A fost extrem de efectivă, ca o sabie cu două tăișuri. A destrămat orice încercare a Rasei Albe de a-și păstra integritatea rasială și orice fel de naționalism. Pe de altă parte, aceasta i-a făcut pe evrei naționaliști fanatici când vine vorba de Israel și, rasiști fanatici când vine vorba de Sionism sau de rasa evreiască.

Evreii sunt acum mai puternici ca niciodată.

Această minciună depravată a *Șase Milioane* a devenit o unealtă atât de puternică încât acum, nu numai indivizi ci și guvernele Națiunilor tremură de frică în fața acesteia, în timp ce evreii preiau controlul, închizând gura oricui li se opun. Dr. Max Nussbaum, șeful rabinilor din comunitatea evreiască din Berlin, s-a lăudat în mod deschis pe 13 aprilie 1953, spunând: *”astăzi, poziția deținută de poporul evreu în lume, în ciuda pierderilor enorme, este de zece ori mai puternică decât acum douăzeci de ani.”*

Acesta are dreptate cu o jumătate din afirmație. Evreii NU au suferit „pierderi enorme”; în schimb, aceștia sunt într-adevăr de zece ori mai puternici decât erau înaintea aceluia holocaust sângeros și fratricid, cunoscut drept *al Doilea Război Mondial* – holocaust incitat și provocat de înșiși evreii. O mare parte din această putere pe care aceștia au dobândit-o, se datorează acestei minciuni de *Șase Milioane*, vrednică de tot disprețul. Corpurile ogărjite (extrem de slabe) găsite la fața locului, au fost rezultatul TIFOSULUI. Tifosul este o boală care se ia prin păduchi. Aceasta cauzează diaree apoasă severă și continuă, iar acest lucru conduce la o pierdere rapidă din greutate. Este răspândită în locurile în care trăiesc mulți oameni la un loc, cum sunt lagărele de concentrare. În mod normal și natural, cadavrele se umflă de aer datorită gazului prins în plămâni și intestine. Dacă cadavrele ar fi fost gazate, așa cum susțin evreii, acestea ar fi fost de asemenea umflate. În completare, mulți prizonierilor au fost rași în cap în încercarea de a le salva viețile, întrucât păduchii sunt epidemici și trăiesc în părul gazdelor lor. Dacă acestea ar fi fost „lagărele morții”, atunci de ce s-ar fi deranjat autoritățile germane să îi salveze pe deținuți? Spre sfârșitul războiului, trupele Aliaților au bombardat liniile ferate și alte

facilități de transport, împiedicând astfel transportul de alimente să ajungă la prizonieri și mulți au murit de foame și de epidemia tifosului. Dacă te uiți cu atenție, vei observa că destul de mulți prizonieri nu erau deloc slabi, ci pe cât se poate de binefăcuți și sănătoși. Unele lagăre au fost lovite mai rău decât altele. Evreii îi acuză pe Gentili (Neamurile) de tot ceea ce ei înșiși sunt și fac. Acest lucru nu se diferențiază absolut deloc de înșelăciunea *Creștinismului*, în care Satan este acuzat de tot ceea ce înșuși Iehova este și face. Satan nu a mințit niciodată pe nimeni și nici nu a omorât niciodată pe nimeni – dacă iei biblia din scoarță în scoarță, nicăieri nu este menționat așa ceva despre Satan. Cu toate acestea, El este acuzat de toate cele. Odată ce devii conștient de tacticile și schemele evreilor, o lume complet nouă ți se deschide în fața ochilor, în care poți vedea adevărul și în care poți face diferența dintre adevăr și minciuni. Iehova a fost un „*mincinos și un înșelător de la bun început*” și NICIDECUM Satan.

Cât despre adevăratele lagăre de concentrare (gulaguri), adevărul este foarte, foarte trist. Întregul concept de genocid și superioritate rasială este de natură evreiască, NU gentilă. Satan chiar mi-a menționat odată cât de mult a suferit poporul rus sub conducerea evreilor (comunism). Mai jos este o carte veche în format PDF care descoperă atrocitățile comise de Stalin în fosta URSS. Josef Stalin (cu numele real de József Dugavilli) a fost un evreu gregorian. „*Dugavilli*” înseamnă „*fiu de evreu*” în gregoriană. (Partenerul lui sadic, Lavrenti Beria, a fost și el un evreu.)

„Ziarele americane afirmă că Stalin a fost predestinat să salveze Creștinismul.”

– Dr. Josef Goebbels, în *The Goebbels Diaries*, editată și tradusă de Louis P. Lochner © 1971

Stalin a omorât milioane și milioane de oameni inocenți, femei și copii ruși, ucraineni și alții. Multe dintre masacre – cum e cazul celui de la Katyn – au fost puse pe seama lui Hitler, însă adevărul a ieșit la iveală. A fost și un film despre Katyn și despre felul în care Stalin a ordonat acest masacru. În anii '50, după moartea lui Stalin, crimele comise de acesta au fost atât de oribile încât premierul Nikita Hrușciov – care i-a luat locul – i-a mutat trupul lui Stalin din zona de mare cinste în care acesta fusese îngropat: „*Când Nikita a devenit liderul Uniunii Sovietice, acesta a început ceea ce a fost cunoscut ca „destalinizare”. La începutul anului 1956 acesta a înlăturat toate afișele și toate statuile cu Joseph Stalin. De asemenea, acesta a mutat mormântul lui Stalin într-un loc în care oamenii să nu îl poată vedea și l-a îngropat la peste 3m adâncime.*”

Hrușciov a reflectat pe problema cu Stalin în memorialistica sa.

„Stalin i-a numit pe toți aceia care nu erau de acord cu el, „inamicul poporului”. Acesta a spus că aceștia voiau să restaureze vechiul regim și din acest motiv, „inamicii poporului” s-au afiliat cu forțe influente internaționale. Ca rezultat, sute de mii de oameni cinstiți au fost anihilați. Toată lumea trăia cu frica în sân în acele zile. Fiecare se aștepta ca în orice moment din timpul nopții să audă o bătaie în ușă, bătaie în ușă care să se dovedească fatală ...”

„Către sfârșitul anilor 1955, mii de prizonieri politici s-au întors acasă și și-au povestit experiențele din lagărele de muncă gulag.”

Bineînțeles, cea mai mare parte a lumii nu cunoaște și nici nu a auzit de toate aceste lucruri și nici despre felul în care multe părți ale lumii au suferit în moduri cumplite sub comunismul evreiesc. (China din zilele noastre, cu lagărele ei de muncă, este un exemplu strigător la cer ... muncitorii chinezi primesc o nimic toată; evreii din America și din alte țări care dețin aceste firme și companii din China, se tăvălesc în trilioane de dolari, toate pe spatele sclavilor chinezi). Evreii sunt prea ocupați cu trâmbișatul unui holocoșt care nu a existat niciodată, și cu îndocrinarea populației cu această minciună pentru a câștiga simpatie, compasiune și privilegii speciale; în tot acest timp, publicul este distras de la ADEVĂRATELE atrocități.

Sclavia din Rusia Sovietică.pdf <http://gblt.webs.com/SlaveLaborInSovietRussia.pdf>

Amenințarea Israelului din zilele noastre

Cine reprezintă cu adevărat cea mai mare amenințare nucleară din lume? Iran – care este membru al Tratatului Nuclear de Neproliferare și care cooperează cu Agenția Internațională a Energiei Atomice? Sau Israel – care refuză să semneze Tratatul și care refuză până și să admită că deține armament nuclear? Haidem să luăm în considerare armamentul pe care se crede că Israelul îl deține: până la 400 de bombe atomice și cu hidrogen, unde sunt incluse și armele termonucleare și cele din clasa megatonă A, în care intră și sistemele bombelor cu neutroni, bombele nucleare tactice, mecanismele de Livrare nucleară la pachet, rachetele intercontinentale balistice Jericho cu o rază de acoperire de 11.500 km și facilitățile de asaltare nucleară din larg, folosind lansatoare nucleare submarine; arsenalul nuclear formidabil al Israelului intră în mod drastic în contrast cu armamentul nuclear inexistent al Iranului. În timp ce Iranul a respins dezvoltarea armamentului nuclear în mod consecvent, Israel a amenințat lumea în repetate rânduri cu rezerva lor nucleară. Israel operează o strategie cunoscută ca „Opțiunea Samson,” o politică prin care oricui amenință Israelul, i se răspunde înapoi cu represalii nucleare masive. Samson este figura biblică care a distrus templul filistenilor, omorându-se pe el și alte câteva mii de filistenii.

Un oficial izraelian este citat în cartea „Opțiunea Samson” a lui Seymour Hersh, declarând: *”Încă ne mai amintim mirosul Auschwitzului și Treblinkăi. Data viitoare vă luăm pe toți cu noi.”* Generalul Moshe Dayan, un promotor renumit a programului nuclear izraelian, a afirmat: *”Israel trebuie să fie ca un câine turbat, prea periculos ca să-l deranjezi.”*

Martin van Creveld, profesor israelian de Istorie Militară la Universitatea Ebraică din Ierusalim, a spus: *„Majoritatea capitalelor europene sunt vizate de forțele noastre (izraelite) aeriene.... Suntem capabili să scufundăm întreaga lume odată cu noi. Și vă pot asigura că acest lucru se va întâmpla, înainte ca Israel să piară.”*

Avertizorul Integrității israeliene a pretins că Israel șantajează lumea cu abilitatea sa de a *„bombarda orice oraș de pe suprafața lumii, nu numai cele din Europa, dar și cele din Statele Unite.”*

Amenințările Israelului de a ataca alte țări au crescut încă de când Iranul a început să își sporească resursele de uraniu pentru programul său de energie nucleară. În timp ce este puțin probabil ca Israelul să creadă cu adevărat că Iran i-ar ataca – Iranul cunoaște faptul că ar fi ras dacă ar îndrăzni să atace Israelul cu orice fel de armament – Israel nu poate tolera existența unui Iran armat cu facilități nucleare.

Orice provocare la adresa hegemoniei nucleare a Israelului, i-ar putea slăbi acestuia abilitatea de a folosi amenințarea nucleară, în misiunea lui de păstrare a teritoriului pe care i l-a furat Palestinei. Un Iran armat ar putea asista cetățenii izraelieni părăsind țara și teritoriile ocupate. Investițiile ar putea decădea, reducând astfel finanțele necesare subvenționării și susținerii expansiunii nelegitime a Israelului. Rezerva vastă de armament nuclear a Israelului – împreună cu realitatea conducătorilor izraelieni care au declarat că sunt pe cât se poate de pregătiți să se folosească de aceasta dacă sunt amenințați – ar trebui să îngrijoreze pe toată lumea. Israelul, braț la braț cu aliații lor neoconservatori și sioniști din guvernul SUA (și a tuturor celorlalte țări), reprezintă un pericol mult mai mare decât Iranul, când vine vorba de pacea globală.

Holocaustul Basarabean

Cu toții cunoaștem că Rusia Sovietică era condusă de evrei. De altfel, toate formele comunismului sunt invenții pur evreiești. În consecință, putem la fel de bine înlocui „*Rusia Sovietică*”, „*comunism*”, „*bolșevici*”, „*Stalin*”, etc., cu „*evrei*”.

În jur de 550.000 români deportați între 28 iunie 1940 și 1948

1940: Recrutările forțate pentru muncă în URSS.

Până la 29 noiembrie 1940, din Basarabia organele sovietice au recrutat și trimis în diverse regiuni industriale ale URSS, inclusiv în Kazahstan, în bazinul carbonifer Karaganda, cca. 56.000 de persoane de origine română. În locul lor, au fost aduși în Basarabia 13 mii de ofițeri NKVD și de armată, învățători din Ucraina, Rusia, Belarus, care au predat limba rusă obligatorie timp de un an. Acesta a fost începutul deznaționalizării provinciilor românești ocupate.

Unele surse indică faptul că, între anii 1948-1960, au fost recrutați și trimiși la muncă pe șantierele sovietice cca. 196.000 de „moldoveni”.

12-13 iunie 1941: Deportări.

Potrivit datelor de arhivă, în acea noapte, din Basarabia și nordul Bucovinei au fost ridicate de la casele lor 29.839 de persoane, dintre care 5.479 au fost arestate (*„membri ai organizațiilor contrarevoluționare și alte elemente antisovietice”*) și 24.360 au fost deportate.

1941: Lagăre de concentrare pentru prizonierii militari.

Lagăre de concentrare pentru prizonierii militari: Cel mai mare a fost „*Spassk nr. 99*”, înființat în iulie 1941 pe structura Diviziunii Spassk a „*Karlag*”-ului NKVD, situat la 45 km de orașul Karaganda, pe teritoriul fostei Uzine de extracție a cuprului „*Spassk*”. Dintr-un total de 66.160 de prizonieri, 6.740 de prizonieri au fost de naționalitate română. La aceștia se adaugă un număr de peste o mie de prizonieri de altă naționalitate, care au luptat în Armata Română, având probabil cetățenia română la acea vreme (ucraineni, armeni, „*moldoveni*”).

1946 - 1947: Foametea provocată de Stalin

aproximativ 300.000 de români morți

„Trăim foarte greu, oamenii mor - mănâncă buruieni prin pădure, iar seara, întorcându-se acasă, mor pe drum. A murit aproape o jumătate de sat, iar statului nici că-i pasă...” (raionul Kotovsk).

„La noi foarte mulți au murit de foame și continuă și acum să moară. Oamenii mănâncă cai morți, țigări și alte scârboșenii. Zilnic mor câte 20-30 de oameni...” (raionul Dubăsari).

„Oamenii merg legănându-se, ca beți, de foame. În multe sate au rămas casele pustii, pentru că stăpânii lor au murit de foame...” (raionul Sângerei).

„Poporul îndură o foamete chinuitoare, statul nu-și bate capul de asta, oamenii mor în floarea vârstei, dacă au scăpat de moarte pe front, mor acum de foame... zilnic mor câte 5-7 oameni, uneori și mai mulți, cadavrele stau împrăștiate pe drum...” (raionul Tiraspol).

„În satul nostru n-au mai rămas decât 30% din locuitori, iar ceilalți au murit și mor de foame, nici chiar pe front nu și-au pierdut viața atâtea oameni...” (raionul Bălți).

„Trăim timpuri grele, încât oamenii mănâncă oameni. Sânt înmormântați câte 50 de oameni pe zi. Te

prinde o mare groază - n-avem fărâmbă de pâine și oamenii mor ca muștele..." (raionul Orhei).

„Bântuie o foamete de care nu s-a mai văzut. Oamenii mor ca muștele, pe zi ce trece mor tot mai mulți..." (raionul Bujor).

„De mare ce-i foametea, oamenii mănâncă pisici, câini, șoareci, cai și unii pe alții. Zilnic mor de foame 10-15 oameni, nici nu mai este unde să-i înmormântezi. Nu-mi mai ajung puteri să trăiesc așa și mai departe..." (raionul Vulcănești).

6-7 iulie 1949: Deportări.

Hotărârea, care prevedea „*deportarea în Kazahstan, Asia Centrală și Siberia a 11.280 de familii cu 40.850 de oameni*”, era însoțită de un act adițional în care se specifica decizia Guvernului Sovietic ca „*deportarea categoriilor menționate să se facă pe vecie*”, operațiunea să înceapă pe 6 iulie 1949, ora 02:00, și să se încheie pe 7 iulie 1949, ora 20:00.

În fapt, au fost deportate 11.293 de familii - 35.796 persoane, din care 9.864 bărbați, 14.033 femei și 11.889 copii. 7.620 de familii au fost considerate „*chiaburi*”, iar celelalte acuzate de „*colaborare cu fasciștii*”, de „*apartenență la partidele burgheze românești sau la secte religioase ilegale*”.

De notat că acestor „*deportați pe vecie*” li s-au confiscat averile și li s-a interzis să-și ia cu ei bunuri materiale.

1 aprilie 1951: Deportări.

Acțiunea a început la ora 04:00 și s-a încheiat la ora 20:00 în aceeași zi. Au fost arestate și deportate în Siberia (reg. Kurgan) 723 de familii, respectiv, 2.617 persoane (808 bărbați, 967 femei și 842 copii).

1951: Deportări.

Un proiect „*strict secret*” de Hotărâre a Președintelui Consiliului de Miniștri al URSS (...) prevedea deportarea a 5.917 de persoane în aprilie 1953 în regiunea Kurgan din Siberia și RSS Kazahă, în conformitate cu Hotărârile Consiliului de Miniștri al URSS nr.1290-467cc din 6 aprilie 1949 și nr.667-339cc din 3 martie 1951.

Surse:

- Vasile SOARE - PREZENȚA ROMÂNILOR ÎN KAZAHSTAN - ISTORIE ȘI DESTIN
- Relatări din cartea dlui Valeriu Pasat "Calvarul. Documentarul deportărilor de pe teritoriul RSS Moldovenești. 1940-1940", ROSSPEN, 2006, p.157-158

